

opusdei.org

Milosrđe, suosjećanje i pobožnost

Papa povodom Godine milosrđa održava posebne audijencije. 14.svibnja podsjetio je da „je istinska pobožnost znak Božjeg milosrđa i jedan od sedam darova Duha Svetoga kojeg Gospodin daje svojim učenicima kako bi bili budni i slijedili božanska nadahnuća“.

24.05.2016.

Papa povodom Godine milosrđa održava posebne audijencije.

14.svibnja podsjetio je da „je istinska pobožnost znak Božjeg milosrđa i jedan od sedam darova Duha Svetoga kojeg Gospodin daje svojim učenicima kako bi bili budni i slijedili božanska nadahnuća“.

Audijencija s papom Franjom, 14.svibnja 2016.

Draga braćo i sestre:

nastavljajući naše kateheze u Svetoj godini milosrđa sada razmatramo pobožnost koja je jedan od sedam darova Duha Svetoga. Kada čujemo ovu riječ, pomislimo na određenu religioznost ili odanost, ali značenje joj je puno bogatije; poput naše riječi „suosjećanje“, radi se o sućuti, s milosrđem.

Jedan od aspekata milosrđa jest suosjećanje s onima koji pate. Pijetet (pietas) koncept je koji u grčko-

rimskom svijetu upućuje na odanost bogovima jednako kao i poštovanje djece prema roditeljima. Danas trebamo biti pažljivi i ne pomiješati suosjećanje s „pijetizmom“, koji je više površni osjećaj i nije vezan uz bližnjega. Isto tako se ne treba istinsko suosjećanje miješati sa sućuti koju čovjek može osjećati spram životinja, ako nas patnja životinja ekstremno smeta, dok nas patnje naših bližnjih ostavljaju ravnodušnima.

Istinska je pobožnost znak Božjeg milosrđa i jedan od sedam darova Duha Svetoga koju Gospodin daje svojim učenicima kako bi bili budni i slijedili njegova božanska nadahnuća. U Evanđelju čujemo kako se Isusu uzdižu spontane molbe brojnih bolesnika, opsjednutih, siromašnih ili uzetih koji na takav način izražavaju svoju vjeru u njega. Isus odgovara očima milosrđa i utjehom svoje prisutnosti pozivajući

ih da vjeruju u njega i u njegovu Riječ jer, za Krista, suosjećati s drugima znači dijeliti njihovu tugu na način da je pretvaramo u radost i sreću, ozdravljajući ih od zla.

Pozvani smo nasljedovati Gospodinovo suosjećanje prema onima koji mu plaču nadilazeći svoju indiferentnost i izolaciju, te se više brinuti za svu našu braću i sestre. Marija, Majka milosrđa, ikona je ove nježne brižnosti i naš uzor suosjećanja. Neka nam ona izmoli milost da ovu Godinu milosrđa živimo rastući u suosjećanju i oponašajući izvornu suosjećajnost Isusa njezina Sina.

U Radosti Uskrsnuloga Gospodina na sve vas i na vaše obitelji zazivam nježno milosrđe Boga Oca. Neka vas sve Gospodin blagoslovi!

Tekstovi svetog Josemarije za meditaciju

Razgovarati i slušati Duha Svetoga

Darom pobožnosti pomaže nam Duh Sveti da se sa sigurnošću smatramo djecom Božjom. A kao djeca Božja zašto bismo i bili žalosni? Žalost je talog egoizma; ako želimo živjeti za Gospodina, nikada nam neće ponestati radosti, pa čak ni kad otkrijemo naše pogreške i jade. Onda radost ulazi u molitvu do te mjere, da nam ne preostaje ništa drugo već da molitvu pretvorimo u pjesmu: jer mi ljubimo, a oni koji ljube, pjevaju.

Prijatelji Božji, 92

Ako želimo u nekoliko riječi opisati onaj životni stil koji nas dovodi u ophođenje s Duhom Svetim – i zajedno s Njim u ophođenje s Ocem i Sinom moramo istaknuti tri glavne stvari: poučljivost – o tome smo već govorili – život molitve, jedinstvo s Križem.

Ponajprije je potrebna poučljivost, jer Duh Sveti želi svojim nadahnućem našim mislima, djelima i željama dati nadnaravni značaj. On nas potiče da steknemo Kristovu nauku i da je duboko usvojimo, On nam daje svjetlo da budemo svjesni našeg osobnog poziva i da nas jača u svemu onome što Bog od nas očekuje. Ako smo poslušni Duhu Svetomu, Kristova slika u nama bit će sve jasnija i tako ćemo se Bogu Ocu svakoga dana sve više približavati. Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji.

Susret s Kristom, 135

Često se uteci Duhu Svetom, tom Velikom Neznancu koji te treba posvetiti. Ne zaboravi da si hram Božji. Tješitelj boravi usred tvoje duše: osluškuj njegova nadahnuća i poslušno im se odazivaj.

Put, 57

Približiti se malo više Bogu znači biti raspoloživ za jedno novo obraćenje, za jedno novo ispravljanje, za pažljivo oslušivanje njegovih nadahnuća - svete želje koje čini da prokljaju u našim dušama – i za njihovo ostvarivanje u životu.

Kovačnica, 32

Prebivati pod zaštitom Višnjega, živjeti s Bogom, u tome leži smjela sigurnost kršćanina. Naše će se srce samo tada ispuniti mirom kad smo uvjereni da nas je Bog uslišao i da je On tu radi nas. No živjeti s Bogom također je smjelost, jer Gospodin ne želi ništa dijeliti; On hoće sve. Njemu se približiti stoga znači biti spreman za novo obraćenje i za popravljavanje života, biti spreman za pozorno oslušivanje njegovih nadahnuća, svetih želja koje On u našoj duši budi, i biti spreman provesti ih u djelo.

Susret s Kristom, 58

U Kristovoj školi

Naviknimo se iskreno razgovarati s Gospodinom kada se spusti na oltar, nevina Žrtva u svećenikovim rukama. Pouzdanje u Božju pomoć dat će nam osjetljivost duše izraženu u dobrim djelima: milosrđu, razumijevanju, nježnoj simpatiji spram onih koji pate i za one koji se pretvaraju da su sretni dok uživaju krive i isprazne radosti koje se brzo pretvore u tugu.

Ljubiti Crkvu, 47

Učitelj prolazi vrlo blizu nas, uvijek iznova. Gleda nas... A ako mi pogledamo njega, ako ga poslušamo, ako ga ne odbacimo, naučit će nas dati nadnaravni smisao svemu što radimo... Tada ćeš i ti, gdje god da jesi, sijati utjehu i mir i radost.

Križni put, 8.postaja, 4

Svaka generacija kršćana mora otkupiti i posvetiti svoje vlastito vrijeme. Uz to ona mora razumijevati i dijeliti brige svojih bližnjih, da bi im na kraju darom govora mogla objasniti kako treba da odgovore na djelovanje Duha Svetoga i na neprekidno razlijevanje bogatstva božanskog srca. Nama kršćanima ovoga doba nameće se zadaća da svijetu u kojem jesmo i živimo naviještamo poruku Evanđelja, koja je stara no istodobno uvijek i nova.

Susret s Kristom, 132

U Kristovoj školi učimo da naša egzistencija ne pripada nama: On je svoj život dao za sve ljude i ako ga slijedimo, moramo shvatiti da ni mi svoj život ne smijemo egoistično prisvajati niti se smijemo uklanjati s puta na kojem srećemo tuđu nevolju. Od Boga imamo život i moramo ga staviti u njegovu službu tako da se velikodušno skrbimo za duše i njima

riječju i primjerom pokazujemo dubinu kršćanske nauke.

Susret s Kristom, 93

Želio bih vas u povjerenju kao prijatelj, svećenik, otac prisjetiti da smo mi kroz milosrđe Božje djeca ovoga Našega Oca koji je svemoguć i koji stanuje u nebu kao i u nutrini našega srca; istodobno bih želio užigosati u vašu pamet, da mi na našem zemaljskom putu imamo razloga za optimizam, duša je oslobođena od toliko tobože neophodnih stvari, jer vaš Otac zna da vam je to potrebno, i On će se za sve pobrinuti. Vjerujte mi: samo tako ćemo živjeti kao gospodari stvorenoga svijeta i izbjegnut ćemo ono tužno robovanje u koje mnogi padaju, jer zahvaljuju da su djeca Božja i revno planiraju sutrašnjicu ili kasnija vremena, koja možda više neće doživjeti.

Prijatelji Božji, 116

Ako milost, koju nam na današnji dan donosi Naša Majka, treba postati djelotvornom, i ako svakoga trenutka želimo slijediti nadahnuća Duha Svetoga, pastira naše duše, onda se moramo ozbiljno založiti da postanemo aktivni u odnošenju prema Bogu. Ne smijemo se skriti u anonimnosti; ako duševni život nije osobni susret s Bogom, onda on ne postoji. Površnost nije kršćanska stvar. Ako bismo u svom asketskom životu dopustili rutinu, onda bi to značilo što i izdati smrtovnicu kontemplativnoj duši. Bog nas zove svakog pojedinačno; i svaki Mu pojedinačno mora odgovoriti: Evo me, Gospodine! Ti si me zvao!

Susret s Kristom, 174

hr-hr/article/milosrde-suosjecanje-i-
poboznost/ (1.04.2025.)